

Trafikministeriet
2. Kontor

Den 1. juli 1992

Retningslinjer vedrørende afgrænsning af ikkeerhvervsmæssig personbefordring over for erhvervs-mæssig buskørsel og hyrekørsel

Ifølge § 1, stk. 1, i lov om *buskørsel* skal den, der »udfører erhvervsmæssig personbefordring« med et dansk indregistreret motorkøretøj, indrettet til befordring af mindst 10 personer, føreren medregnet, have tilladelse hertil af Persontrafikrådet.

Ifølge § 1, stk. 1, i lov om *hyrekørsel* kræves bevilling til »udførelse af erhvervsmæssig personbefordring« med motorkøretøjer, indrettet til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet.

Der er ikke i de to love foretaget en nærmere afgrænsning af begrebet »erhvervsmæssig personbefordring«. Derimod er der i bemærkningerne i de respektive lovforslag en række uddybende bemærkninger om forståelsen og rækkevidden af dette begreb i de to love.

Ifølge § 18, stk. 1, nr. 2, i busloven kan trafikministeren fastsætte regler om undtagelse fra kravet om tilladelse, herunder vedrørende afgrænsningen mellem erhvervsmæssig og ikkeerhvervsmæssig personbefordring.

Efter behandling med Justitsministeriet, hvorunder reglerne om kørekort og udlejning af motorkøretøjer hører, fastsættes nedenfor følgende retningslinjer vedrørende afgrænsningen mellem erhvervsmæssig og ikkeerhvervsmæssig personbefordring for ovennævnte to kategorier af køretøjer.

»Såfremt følgende kriterier er opfyldt, anses kørslen for *ikkeerhvervsmæssig*:

- 1) Kørslen skal udføres vederlagsfrit
- 2) af den registrerede ejer eller bruger af motorkøretøjet (jf. dog nedenfor bemærkningerne til punkt 2) eller en ansat hos denne og
- 3) skal være led i anden virksomhed, idet der
- 4) udelukkende må befordres personer med nærmere tilknytning til ejeren eller brugeren (jf. dog bemærkningerne nedenfor til punkt 2 vedrørende kørsel i lejede køretøjer).

For så vidt angår *punkt 1* bemærkes, at passagerernes dækning af udgifter alene til benzin eller olie ikke fratager kørslen dens karakter af vederlagsfri kørsel.

For så vidt angår *punkt 2* bemærkes, at kørsel tillige kan udføres inden for Danmarks grænser i køretøjer, der er lejede. Egentlig privatkørsel (dvs. kørsel med den nærmeste familie) i lejede køretøjer indrettet til befordring af højst 9 personer (inklusive føreren) kan som hidtil udføres i Danmark og udlandet.

For så vidt angår *punkt 3* bemærkes, at transporten skal udgøre en underordnet rolle i forhold til det, det pågældende foretagende (erhvervsvirksomhed, institution, sportsklub m.v.) beskæftiger sig med.

For så vidt angår *punkt 4* bemærkes, at tilknytningen mellem transportøren og de transporterede skal række ud over selve transporten. Der kræves således en *nærmere* tilknytning mellem ejeren/den registrerede bruger eller lejeren og de personer, der befordres. Drejer det sig om f.eks. en sportsklub, bevarer kørslen således alene sin ikkeerhvervsmæssige karakter ved transport af klubbens aktive medlemmer, træneren og eventuelt få andre med nærmere tilknytning til de aktive medlemmer og det pågældende sportsarrangement. Tilsvarende gælder ved andre foreninger.

Ovennævnte kriterier gælder – med de nævnte bemærkninger – både for køretøjer indrettet til befordring af højst 9 personer (inklusive føreren) og køretøjer indrettet til befordring af mindst 10 personer (inklusive føreren).«

På et enkelt punkt er køretøjets størrelse dog afgørende for, hvornår kørslen anses for ikkeerhvervsmæssig. En erhvervsvirksomhed kan således i overensstemmelse med hyrekørselslovens og buslovens forarbejder alene foretage ikkeerhvervsmæssig kørsel med virksomhedens kunder i et køretøj indrettet til befordring